

FREISINGER BALÁZS: IDEGEN

2017. január 12. – február 3.

Ha keresem a sorsszerű összefüggéseket, akkor például mögöttem egy olyan kép van, ami a készülő verseskötetem címét viseli. Ezt nem tudja senki rajtatok meg rajtam kívül: az lesz a címe, hogy Ön, és csupa ön-nel kezdődő vers lesz benne. Az egyetlen szobor, ami ugyanúgy kivétel, mint az én életemben az, hogy az Ómen zenekarnak egyszer egy egész nagylemezt írtam, annak is az volt a címe, hogy Idegen anyag – ezt se sokan tudják (hál-istennek).

Ha nem a sorsszerűt keresem, hanem az értelmet, vagy legalábbis a sugallatot, akkor azt mondom, hogy ez egy balról jobbra megtekintendő kiállítás. A Haló című képnek a kifejtése az egész. Ha tudja ezt a művész, ha nem, ha tudatos, ha nem.

Ami abból következik, hogy halók vagyunk, nemcsak halandók, hanem halók. Ez mind ide van – bizonyos fokig időrendben – sűrítve. Az Ön című képpel szemben a kiállítás utolsó képéig, aminek Önvizsgálat a címe és egészen figyelemreméltó (fehér keretben a fehér falon, nem leválasztva a tér-idő textúrájáról). És van egy, számomra gondolati – másik, elliptikus – középpontja a kiállításnak, illetve a benne lévő gondolatrendszernek, az pedig a Végérvény, ahol a szokásoktól eltérően a képben van a keret, és ez a kép is arra reflektál, hogy halók vagyunk, mert – szöveges kép lévén – a szöveg arról szól, hogy szabad-e a halál elől elmenni.

MÜLLER PÉTER SZIÁMI

Közreműködött: Benkő Róbert (nagybőgős). Az eseményen elhangzott Müller Péter Sziámi Tézisek a kultúráról című verse (megjelent a Magyar Műhely 164. számában, 2013-ban, http://www.magyarmuhely.hu/downloads/MM_164.pdf), és Sziámi *Fűtől, füsttől* című dala:

Fűtől, füsttől
Óvj meg minket
Add, hogy a mámor
Jöjjön magától
Add, hogy az agyban
Nagyban nőjön
A boldogság
A bal féltéken
Add, hogy tudjuk
Boldog idő jön
Add, hogy a fű
Az égig nőjön
Add, hogy ne kelljen
Leszednünk
Ne kelljen
Felapritanunk
Kiszáritanunk
Finomítanunk
Dohánnyal kevernünk
Bágyadtan hevernünk
Add, hogy ne kelljen
elszívunk
Utóvégre
Ártalmas
Az egészségre
S üldözi még
A rendőrség is
A fogyasztását
De elfogy mégis
Mert a repülés
Életforma
Papírrepülővel
Még szebb volna...

Ám, hogyha nem megy
Ha magától nem jön mégse
Erre a szellemi
És lelki éhínségre
Adj nekünk legalább
Bő termést!

